

Dosar nr.3ra-1574/16

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

Examinînd chestiunea privind admisibilitate recursului declarat de Cercel Lidia, prin intermediul avocatului Kebeș Alexei,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Cercel Lidia împotriva Consiliului mun. Chișinău, Direcția Generală, economie, reforme și relații patrimoniale, Vahrameeva Feodora și Botnarenco Elena privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Cercel Lidia, prin intermediul avocatului Kebeș Alexei și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 13 octombrie 2015, Cercel Lidia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, Direcția generală, economie, reforme și relații patrimoniale, Vahrameeva Feodora și Botnarenco Elena privind anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 15 ianuarie 1998 a fost adoptată hotărîrea Comisiei municipale pentru privatizarea fondului de locuințe nr.222 în partea privatizării bunului imobil amplasat în str. Bariera Orhei, 5/6, nr.4 mun. Chișinău și anume: 2 odăi, suprafața totală echivalentă - 50,60 m.p., inclusiv suprafața locativă - 25,80 m.p., altă suprafață - 9,20 m.p., specificînd ca din suprafața totală privatizată, 9.6 m.p. reprezintă coridorul comun.

Indică că Comisia municipală de privatizare a fondului locativ, contrar prevederilor legale a înstrăinat de fapt 9,6 m.p. din coridorul comun al casei din str. Bariera Orhei, 5/6, mun. Chișinău, lui Vahrameeva Feodora Petrovna, specificînd că au fost încălcate prevederile art. 2 al Legea cu privire la privatizarea fondului de locuințe nr. 1324 din 10.03.1993.

Mai indică că în urma privatizării coridorului comun, a fost încălcat principiul

echității sociale, iar prin hotărîrea respectivă, reclamantul a fost lipsit de protecție socială prevăzută de art. 8 a Legii menționate, specificînd că coridorul nu este o locuință și că art. 8 alin. 2 Legea cu privire la privatizarea fondului de locuințe nr. 1324 din 10.03.1993 prevede că spațiile cu altă destinație decît cea de locuință din blocurile de locuințe neincluse în costul și în suprafața echivalentă a apartamentelor supuse privatizării, rămîn în proprietatea statului și se privatizează în modul prevăzut de lege, însă cu excepția spațiilor de folosință comună - scărilor, caselor scărilor, teraselor, subsolurilor, puțurilor de ascensoare, punctelor de distribuție a energiei termice, electrice și a apei.

Reclamantul susține că nu și-a dat consimțămîntul pentru privatizarea coridorului comun din str. Bariera Orhei, 5/6, mun. Chișinău în interesul lui Vahrameeva Feodora, specificînd că, la data de 06 mai 2015, a aflat despre o eventuală privatizare a spațiului comun menționat și în temeiul art. 14 din Legea cu privire la contenciosul administrativ a solicitat anularea hotărîrii Comisiei de privatizare nr. 222 din 15.01.1998.

Prin răspunsul din 22 mai 2015, Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a refuzat în satisfacerea pretenției sale, motivînd prin faptul că a fost omis termenul, or, hotărîrea a fost adoptată la data de 15 ianuarie 1998, astfel, precizează că data comunicării actului este 22 mai 2015, solicitînd în temeiul art. 116 CPC, să fie repusă în termen de către instanța de judecată.

Reclamantul Cercel Lidia solicită anularea hotărîrii Comisiei de privatizare nr.222 din 15 ianuarie 1998, în partea privatizării coridorului din mun.Chișinău, str. Bariera Orhei, 5/6, și încasarea cheltuielilor de judecata.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 19 aprilie 2016, a fost respinsă acțiunea înaintată de către Cercel Lidia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, a fost respins apelul declarat de Cercel Lidia, prin intermediul avocatului Kebeș Alexei și menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 19 aprilie 2016.

La 05 septembrie 2016, Cercel Lidia, prin intermediul avocatului Kebeș Alexei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016 și a hotărîrii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de către Cercel Lidia.

În motivarea cererii de recurs a invocat că hotărîrile instanțelor judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Cercel

Lidia, prin intermediul avocatului Kebeș Alexei ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile invocate de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt ale pricinii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii probelor, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarate de Cercel Lidia, prin intermediul avocatului Kebeș Alexei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Maria Ghervas